

Dr. Zora Rutar Ilc, Zavod Republike Slovenije za šolstvo

(ŠE) VEDNO AKTUALNE TEME

Minulo leto smo se v naši reviji najbolj posvečali perečim aktualnim temam, kot so: vključevanje priseljencev v naš šolski sistem, preprečevanje in obravnava nasilja ter inkluzija učencev s posebnimi potrebami. Med praktiki se v zvezi s temi področji poraja vrsta dilem:

- kaj narediti s priseljenci iz radikalno drugačnih kulturnih okolij, ki za povrh ne znajo jezika – v kolikšni meri jih vključevati v razred, v kolikšni meri jih obravnavati posebej,
- kako ravnati s travmatiziranimi otroki,
- kako podpreti učence z drugimi posebnimi potrebami (z učnimi težavami, disleksijo, diskalkulijo, slepe in slabovidne, gluhe, gibalno ovirane, dolgotrajno bolne, tiste z avtističnimi sindromi, vedenjskimi motnjami, nemirne ...), z nadarjenimi vred,
- kako narediti šolo bolj inkluzivno ne le za tiste s posebnimi potrebami, ampak za vse: kako doseči vsakogar,
- kako ravnati v primeru, ko se nam pripeti nasilje, kako podpreti žrtev, kako ravnati s povzročiteljem, kdaj je uporabna mediacija, kdaj pa ločena obravnava,
- kako dolgoročno skrbeti za preventivo pred nasiljem,
- kako na sistematičen način skrbeti za klimo in izgrajevati kulturo dobre skupnosti in kako se kolegialno podpirati.

Na srečo pa je na vseh teh področjih že veliko primerov dobre prakse in odziv avtorjev je bil izjemen. V mojem dolgoletnem uredniškem stažu na naše povabilo še nikoli ni prispelo toliko prispevkov praktikov, ki odkrivajo in preizkušajo različne strategije in ki so za povrhu pripravljeni sprejeti izziv pisanja ter svoje izkušnje podeliti s kolegi.

Kako velik korak je to bil za pisce praktike, pove dejstvo, da so mnogi med njimi svoje prispevke pospremili z besedami, da prvič pišejo in da ne vedo, kako naj to naredijo. Naša neuradna navodila (ob tistih tehničnih, zapisanih na platnicah) so v ta namen zelo preprosta: tako da plastično opišete, kaj vas je nagovorilo, kako ste reagirali na izziv, kako ste se zorganizirali, kaj vse ste naredili v ta namen, kaj je delovalo in kaj je uspelo, vsekakor pa tudi to, kaj se ni obneslo in kaj bi naredili drugače. Zanimajo nas zelo konkretne rešitve, ilustrativni primeri in dosežki (še najraje v obliki avtentičnih izjav udeležencev oz. njihovih refleksij), a hkrati tudi prepričljive strokovne podlage.

Ker omenjene teme (žal) še vedno ostajajo aktualne, z njimi nadaljujemo in bodo verjetno še nekaj časa naša stalnica. Hkrati pa v prihajajočem letniku napovedujemo še druge aktualne teme, kot so: učenje učenja, poučevanje naravoslovja, formativno spremljanje in druge. Vabljeni k branju in pisanju!